

สุขชนบท

๑ Take Me Home
Country Road

คว่ำ
เรื่องและภาพ

นัด หมาจำ
คำนิยมชมชอบ

คำขอบคุณ

ขอบคุณบ้านนอก ครอบครัว ผู้คนรอบข้าง และสิ่งแวดล้อม
ที่น่ารัก ขอบคุณทุกๆ ความสุขที่เกิดขึ้นจนหล่อหลอมให้ตัวต่ำ
มาเป็นตัวต่ำในทุกวันนี้ และที่สำคัญ คงต้องขอบคุณโอกาสสำคัญ

ในการแบ่งปันความสุขจากชนบทครั้งนี้

ออกมาในรูปแบบของหนังสือให้ทุกคนได้อ่านกัน

ขอบคุณ คุณวรพันธ์ โลกิตสถาพร ผู้บริหารบริษัทสถาพรบุ๊คส์ จำกัด
ขอบคุณพี่อ้น วสันต์ พร้อมมิตรญาติ ขอบคุณพี่แตงโม ลัลตรา วรสุมาวงศ์

และทีมงานที่เกี่ยวข้องทุกคน

และสุดท้าย ขอขอบคุณคนที่กำลังอ่านหนังสือเล่มนี้อยู่
ที่พร้อมจะยิ้มไปกับความสุขของชนบทกัน ^^

คำนิยม

รู้จักและติดตาม ‘คิ้วต่ำ’ มานาน
จนสังเกตเห็นพัฒนาการที่เติบโตขึ้นเรื่อยๆ
จากภาพวาดลายเส้นที่เป็นเอกลักษณ์ พร้อมกับประโยคคำพูดง่ายๆ
กระทั่งวันนี้ที่ ‘คิ้วต่ำ’ มีเรื่องราวถ่ายทอดมากขึ้น ลึกซึ้งขึ้น
แต่สิ่งที่ยังสัมผัสได้ในงานของ ‘คิ้วต่ำ’
ไม่ว่าจะเป็นรูปที่เขาวาด ตัวหนังสือที่เขาเขียน
หรือตัวตนจริงๆ ที่เคยได้พบเจอกันแม้ไม่บ่อยครั้งนัก
‘คิ้วต่ำ’ เป็นศิลปินที่มี (ความเป็นธรรมชาติของ) ความเป็นไทยสูง
‘เรียบง่าย จริงใจ ไม่ซับซ้อน และไม่เหมือนใคร’

ณัฐวีร์ ลิมปนิลชาติ (นัด...หมาจ๋า)

คำนำ สำนักพิมพ์

ในช่วงที่ใจเหนื่อยล้า แต่ละคนมีวิธีเยียวยาที่แตกต่างกันไป สำหรับ **‘คิ้วต่ำ’** เราเลือกกลับบ้านเพื่อไปเติมพลังใจ จึงเป็นที่มาของ **สุขชนบท** หนังสือที่ถ่ายทอดแง่คิด มุมมอง และความรู้สึกผ่านบรรยากาศ ท้องทุ่งและข้าวของเครื่องใช้ในบ้านเกิด ตั้งแต่เตาอั้งโล่ โองดิน ไผ่ปลาร้า กระบอกข้าวหลาม กระติบข้าวเหนียว งานวัด หนังสือกลางแปลง และชิงช้าสวรรค์ ฯลฯ (อ่านแล้วไม่คิดถึงบ้านนอกบ้างให้มันรู้ไป) ด้วยภาพวาดและถ้อยคำในสไตล์ของเราที่สะท้อนให้เห็นความงดงามของชีวิตจากสิ่งรอบๆ ตัว ที่สำคัญ ทำให้เราได้ทบทวนและเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียกว่า **‘บ้าน’** สถานที่ที่เปี่ยมด้วยความรักความอบอุ่น จากคนในครอบครัว แม้วันหนึ่งหลายคนต้องห่างไกลเพราะไปเรียน หรือทำงานในเมืองใหญ่ แต่บ้านก็ยังรอคอยอยู่เสมอ ไม่ว่าเราจะกลับมา ในสภาพบาดเจ็บบอบช้ำเพียงใด พร้อมปลอบโยนให้กำลังใจจนเราแข็งแรงพอที่จะลุกขึ้นสู้ใหม่ เพื่อไล่ล่าตามหาฝันต่อไปอย่างไม่ย่อท้อ

สำนักพิมพ์ Be Bright

คำนำ นักเขียน

ชนบทยังเป็นที่ซาร์จพลังที่ดีของฉันเสมอ
อากาศ บรรยากาศ ความธรรมดา และความเรียบง่าย
คือความสบายใจอย่างบอกไม่ถูก

ช่วงเวลาที่ความสุขจางไป
ชนบทยังคงเป็นที่ที่เติมเต็มใจได้ตลอดมา
ขอบคุณที่ความสุขจากหนังสือเล่มนี้กลับมาอีกครั้ง
ทุกครั้งที่คุณเหนื่อยล้าจากอะไรต่างๆ วิธีที่ดีที่สุดคือการเดินทาง
ไปหมดสติแล้วตีตัวกลับบ้านนอก บ้านเกิดของตนเอง
เพื่อกลับไปเติมพลังใจจากสิ่งต่างๆ รอบตัว แม่น้ำ ท้องฟ้า ภูเขา
และคนที่ฉันรัก ที่ที่ทุกสิ่งสอนฉันได้เสมอ

บทความและรูปภาพในหนังสือเล่มนี้เป็นเพียงบางส่วนของพลังใจ
และการเรียนรู้ที่ฉันได้จากบ้านนอก หวังว่าเรื่องราวต่างๆ เหล่านี้
จะช่วยสร้างความสุขให้แก่คนที่ได้อ่าน ได้เห็นมุมมอง กำลังใจ
การใช้ชีวิต และความรัก จากผู้ชายบ้านนอก
ผู้ชายที่ทุกคนเรียกขานกันว่า “คิ้วต่ำ”

ไว้มีโอกาส ไปเที่ยวบ้านนอกของฉัน
บ้านของคิ้วต่ำกันนะ

คิ้วต่ำ

สารบัญ

ยามเช้า

อรุณสวัสดิ์ความสุข

22

กลางวัน

แสงสว่างบอกฉันถึงการต่อสู้

และการมีอยู่ของชีวิต

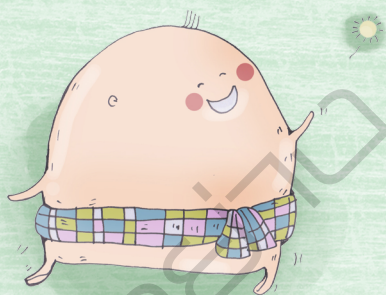
54

ยามเย็น

ในเวลาที่ท้องฟ้าเป็นสีชมพู

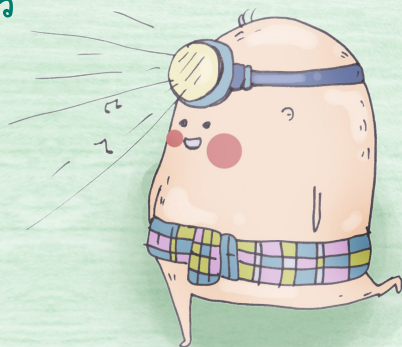
114

ท้องฟ้ามืดมิด

ความหวังสว่างไสว

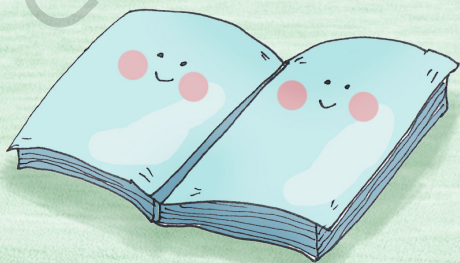
140

“หนังสือและการอ่าน
คือชุมพลแห่งความคิดสร้างสรรค์”

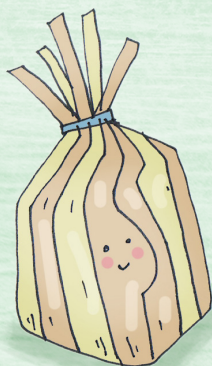

“นานแค่ไหนที่จากบ้านนอกมา
 นานแค่ไหนที่พบว่าความสุขหายไป
 นานแค่ไหนที่ยิ้มได้...ยากกว่าเดิม”

How long have you been away from the countryside?

When was the last time you were ‘happy’?

Since when it is harder to ‘smile’.

เวลาเหนื่อยกับอะไรสักอย่าง
แค่สั่งเท้าให้**ก้าว**ย่างยังแทบไม่ไหว

When disheartened, even
a step forward seems
too far already.

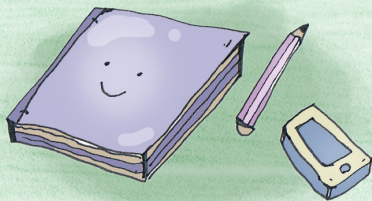

ฉันตามหาความสุขในเมืองที่มีตึกสูงมากมาย
 มีรอยยิ้มของคนที่บ้านเป็นเดิมพัน
 มีความฝันของตัวเองเป็นสิ่งวัดใจ
 แต่บางครั้งในช่วงจังหวะหนึ่งของการตามหา
 เราต้องเหนื่อยกับอะไรหลายๆ อย่างที่รวมตัวกันจนทำให้ท้อใจ
 แม้บางครั้งรู้สึกท้อ ฉันก็ไม่ยอมถอยหลัง
 แต่เลือกกลับไปบางที่ ที่ที่จะบรรเทาความเหนื่อย
 และสร้างพลังใจให้ฉันได้อีกครั้ง...บ้านนอกของฉันนั่นเอง

I am searching for happiness amongst these
 high-rises in the city.
 Having my beloved ones' smile as the stake
 and my goals as the test of willingness.
 There are moments while searching I get fed up.
 And if sometimes I feel like giving up,
 I do not back down instead I return to the place
 where there is a shoulder to lean on to restore
 my strength...my beloved countryside.

ทุกครั้งที่**เดินทาง** กระเป๋าของเราจะ
ใหญ่ขึ้นเสมอ เป็นเพราะของที่เยอะขึ้น
หรือ**ประสบการณ์**ที่มากขึ้น
ครั้งนี้ ฉันก็**หวัง**แบบนี้เช่นกัน

Our luggage gets bigger every time we travel
with the things we bought
and the experiences we gained.
This time, I hope to gain even more.

กระเป๋าเอาไว้ใส่สิ่งของ
สมองเอาไว้ใส่ประสบการณ์
และความทรงจำ

Bags are for belongings.
Brains are for experiences and memories.

การจัดของใส่กระเป๋าเดินทาง
เราไม่สามารถใส่ทุกอย่างลงไปได้หมด
เราต้องเลือกของที่จำเป็นต่อพื้นที่...
คนในพื้นที่ชีวิตเราก็เช่นกัน

Not everything we can fit in
one bag when packing for a trip.
Only the necessities that fits the space.
Same goes with selecting people
for being in our life.

บางอย่าง**จำเป็น** ก็ต้องเก็บ
บางคน**ไม่จำเป็น** ก็ต้องปล่อย

Keep what is significant.
Let go of those who are not.

รถทัวร์คือกล่องบรรจุทุกหลากหลายความฝันขนาดใหญ่
บ้างแบกไป บ้างแบกกลับ บ้างสมหวัง บ้างผิดหวัง
แล้วแต่ความตั้งใจและอุปสรรคของแต่ละคน

Tour buses are containers of dreams.

We carry them back and forth,
some come true and some do not.

Depends on the determination
and obstacles of one individual.

ฉันแค่กลับมาพัก
ไม่ได้ยอมแพ้แต่อย่างใด

I am just giving in to rest
but not giving up.

